

stúpiť prácu u nového zamestnavateľa. Súd prvej stolice žalobu zamietol. Odvolací súd rozsudok súdu prvej stolice zmenil a odsúdil žalovanú stranu zaplatiť každému žalobníkovi 280 Kč.

Na j v y š š í s ú d rozsudok odvolacieho súdu zmenil a obnovil rozsudok súdu I. stolice.

D ô v o d y:

Legitimácie poistencov boli zavedené vládny nariadením z 27. februára 1930 č. 26 Sb. z. a n. podľa § 21 a) zák. č. 221/1924 Sb. z. a n. Druhý odst. § 21 a) zák. č. 221/1924 Sb. z. a n. stanoví, že týchto legitimácií smie sa použiť len k záznamom o stavu poistenia osob, pre ktoré boli vystavené, a vládne nar. č. 26/1930 Sb. z. a n. uvádza v § 7, bode 3 výslovne, že zamestnavateľ je oprávnený, cieľom prevedenia zápisu dňa nastúpenia zamestnania, žiadať na zamestnancovi predloženie legitimácie teprv po vstúpení do zamestnania. V prípade, že zamestnanec nepredložil legitimáciu včas, pokračuje zamestnavateľ podľa predpisov § 7, bodu 4 cit. vlád. nar. Z týchto zákonných ustanovení jasne vyplýva, že prijatie žalobníkov do nového zamestnania nebolo odvislé od predloženia poisteneckých legitimácií. Nie je preto proti žalovanej strane vznesený nárok na náhradu škody, ktorá žalobníkom vznikla z toho, že nemohli nastúpiť prácu preto, že im žalovaná nevydala včas legitimácie, už z tohoto dôvodu po práve.

Čís. 15520.

I když jde o exekuci vedenou proti veřejné obchodní společnosti na nemovitost jí knihovně připsanou, mají veřejní obchodní společníci nárok na výhody poskytované vládními nařízeními č. 251/35 a 77/36 Sb. z. a n. osobám nezaměstnaným.

(Rozh. ze dne 21. října 1936, R I 1037/36.)

Proti exekuci nucenou dražbou nemovitosti, vedenou proti veřejné obchodní společnosti firmě N. a spol., navrhla povinná odklad této exekuce podle zák. č. 34/34 Sb. z. a n. tvrdíc, že jest podle cit. zák. nezaměstnaná. P r v ý s o u d návrhu nevyhověl. R e k u r s n í s o u d uložil prvému soudu nové jednání a rozhodnutí.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Nejde o formální otázku, zda s hlediska exekučního řádu (§§ 7 až 11 ex. ř.) se vede exekuce proti veřejné obchodní společnosti nebo proti jejímu veřejnému společníku Františku N. Jde tu jen o otázku, kterou jest řešiti s hlediska § 1, odst. 2 vlád. nař. č. 251/35 a § 12, odst. 2

vlád. nař. čís. 77/36 Sb. z. a n. věcně podle skutečného stavu, to jest o otázku, kdo ve skutečnosti jest dlužníkem a či jmění má býti zasaženo exekucí, zda jmění osoby fysické nebo jmění jiného právního podmětu, a zda podle toho se skutečný dlužník může dovolávat výhod uvedených vládních nařízení. Podle ustálené judikatury (viz zejména rozhodnutí čís. 2478, 9241, 11580 a 14552 Sb. n. s.) není veřejná obchodní společnost zvláštním právním podmětem ani právnickou osobou, nýbrž jen sdružením jednotlivých osob k společnému provádění obchodů pod společnou firmou, a obchodní firma jest jen označením, pod kterým společníci provozují obchody. Jmění společnosti zůstává proto nadále jměním společníků, jenže tvoří samostatnou část jmění určenou k jistým účelům (k provozování obchodů). I když jde o exekuci vedenou proti veřejné obchodní společnosti na nemovitost jí knihovně připsanou, jest jí zasaženo i za trvání společnosti jmění veřejných obchodních společníků, tedy osob fysických, a exekuce směřuje ve skutečnosti proti nim a zasahuje i jejich jmění. Nelze jim proto upírati nárok na výhody poskytované vládními nařízeními čís. 251/35 a 77/36 Sb. z. a n. osobám nezaměstnaným, a jest proto nerozhodné, že nemovitost, na kterou se vede exekuce, jest knihovně připsána do vlastnictví veřejné obchodní společnosti, že likvidace společnosti provedena nebyla a že později povolený výmaz společnosti z obchodního rejstříku neměl prý býti povolen.

Čís. 15521.

Zahájení zemědělského vyrovnání za konkursu dlužníkova. K otázce oprávněnosti konkursního správce k rekursu.

(Rozh. ze dne 21. října 1946, R I 1075/36.)

Žadatel, na jehož jmění byl uvalen konkurs, navrhl, by o jeho jmění bylo zahájeno zemědělské vyrovnací řízení podle vlád. nař. čís. 76/36 Sb. z. a n. Prv ý s o u d návrh zamítl, r e k u r s n í s o u d uložil prvému soudu nové jednání a rozhodnutí.

N e j v y š š í s o u d odmítl dovolací rekurs správce konkursní podstaty.

D ů v o d y:

Podle § 3 vládního nařízení ze dne 31. března 1936 č. 76 Sb. z. a n. o zemědělském vyrovnacím řízení platí ustanovení vyrovnacího řádu (část II. zákona ze dne 27. března 1931 č. 64 Sb. z. a n.), pokud není v dalších paragrafech ustanoveno něco jiného. O rekursu neobsahují další paragrafy uvedeného vládního nařízení nic a platí proto o rekursu ustanovení § 5, odstavec 2 vyr. ř. č. 64/31 Sb. z. a n., jež v druhém odstavci sice dopouští rekurs jak proti povolení vyrovnacího řízení, tak proti zamítnutí návrhu na zahájení vyrovnacího řízení, avšak omezuje